

РЕШЕНИЕ

№ 5617

гр. София, 19.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4663** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. С., упълномощен от управителя на дружеството Ж. Д. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221421000864-091-001 от 07.12.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, в частта, в която не е отменен с Решение № 577/18.04.2022г. на директора на дирекция ОДОП С., постановено при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК.

В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт поради, неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, както и за неговата необоснованост. Твърди се на първо място, че при връчването на РД и на РА не са връчени приложенията към него, а именно исканията за извършване на насрещни проверки и получените отговори, заедно с приложените документи от проверяваните доставчици, цитирани в доклада. Това обстоятелство се сочи като причина за неподаване на възражение срещу РД, което е лишило жалбоподателя от възможност за защита срещу констатациите в доклада. На следващо място се сочи, че както от жалбоподателя, така и от неговия пряк доставчик „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД са представени всички документи, касаещи съответните доставки, поради което необоснован се явява извода за липса на доставка. Недекларирането на ВОД от страна на предходен доставчик с наименование РММ I. L., ДДС №GB348127494 РММ I. L., ДДС №GB348127494 и

непредставянето на документи не е основание да бъде отказано правото на данъчен кредит, след като от страна на ревизираното лице и неговия пряк доставчик са представени всички счетоводни, търговски, данъчни и банкови документи, касаещи процесните доставки. В жалбата се сочи, че възприетият незаконосъобразен подход при извършеното облагане е толериран и продължен в решението на директора на дирекция ОДОП С., като за реалното доставяне на стоката е без значение дали по сключения договор са спазени клаузите за неустойка, липсата или наличието на гаранционни условия, рекламационни процедури, застраховки и други. Според жалбоподателя липсата или наличието на сочените документи са ирелевантни обстоятелства за правото на данъчен кредит по ЗДДС. По аналогични причини жалбоподателят счита за ирелевантни за правото на данъчен кредит и наличието на публични задължения за някои от предходните доставчици, липсата на данни за избор на критерий за доставчик и др. подобни- всички се сочат като незаконосъобразно основание за отказ на право на данъчен кредит. Жалбоподателят счита също така, че необоснованото игнориране на представените доказателства, както и фактите установени чрез тях е довело до незаконосъобразен извод за липса на реална доставка. В тази връзка се позовава на практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/. В заключение прави искане за отмяна на РА, в частта, в която не е отменен с решението на директора на дирекция ОДОП С..

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата, прави доказателствени искания за допускане на ССЕ, представя писмени бележки и претендира присъждане на направените разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – С., чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в оспорения РА, потвърдителното решение на директора на Дирекция ОДОП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221421000864-020-001 от 12.02.2021 г. е възложено е извършването на ревизия на „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 20.08.2020 г. до 31.12.2020 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс на 02.03.2021 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221421000864-020-002 от 29.04.2021 г. и №Р-22221421000864-020-003 от 01.06.2021 г. е продължен срокът за приключване на производството, съответно до 02.06.2021 г. и до 02.08.2021 г. На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК със Заповед №Р-22221421000864-023-001 от 02.08.2021 г. производството е спряно. На основание чл. 35 от ДОПК със Заповед №Р-22221421000864-143-001 от 05.10.2021 г. производството е възобновено със срок за приключване до 05.10.2021 г. Всички заповеди са издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221421000864-092-001 от 05.11.2021 г., връчен по електронен път на 08.11.2021

г. От дружеството не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите и предложените за установяване задължения с РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221421000864-091-001 от 07.12.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 04.01.2022 г.

Съгласно констатациите на РД, основният предмет на дейност на задълженото лице е търговия на едро с авточасти за чип тунинг /интегрални схеми/ на автомобили. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р- 22221421000864-040-001 от 28.04.2021 г. и №Р-22221421000864-040-002 от 02.08.2021 г. От дружеството са представени изисканите документи.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], обективизирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221021077708-141-001 от 22.07.2021 г.

Видно от таблица 1 на РА на ревизираното лице не са установени задължения за внасяне. Органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит в размер на 81 145,540 лв. и са начислили данък в размер на 6 572,19 лв. за данъчните периоди от м. 10.2020 г. до м. 12.2020 г., като в резултат на корекциите на дружеството е отказано възстановяване на ДДС в размер на 87 717,73 лв.

На основание чл. 37, ал. 1 от ДОПК с Протокол №1634047 от 05.10.2021 г. са приобщени отговори /SCAC/ за РММ I. L., ДДС №GB348127494.

„УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 81 122,80 лв. по 3 фактури, издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД през данъчни периоди от м. 10.2020 г. до м. 12.2020 г. В хода на извършената насрещна проверка е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени изисканите документи. Установено е, че проверяваното лице е издало на „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД фактури с предмет на доставката тунинг чипове. Към фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи, в които са описани количествата и вида на продуктите с наименование Remap box LESS W 2, място на изпълнение на доставката – С., и имената на лицата, представляващи „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД и „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД; договори за покупко-продажби на стоки, в които са описани количеството и вида на продуктите. Съгласно представени хронологични регистри от 01.10.2020 г. до 31.12.2021 г., плащането е извършено по банков път. Отбелязано е, че са представени банкови извлечения, които са нечетливи. Установено е, че предходен доставчик на стоките е РММ I. L., като за целта са представени две фактури и транспортни документи – товарителница, издадена от Д., в която е посочен вида на стоката – „car accessories“ и теглото – 19 кг., името на изпращача – РММ I. L. и името на получателя - „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД. Органите по приходите са отбелязали, че не са представени документи за извършен транспорт и за мястото на съхранение на стоките до тяхната продажба, обратни ведомости, данни за лицето, осъществило контакт с „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД, търговска кореспонденция, обратни ведомости.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД не разполага с лица, назначени по трудови или извънтрудови правоотношения. Установено е, че РММ I. L. не е декларирало

вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки.

При сравнение на покупните и продажни цени на стоките, предмет на доставките е установено многократно завишаване на цените на стоките, като е посочено, че по този начин е генериран данъчен кредит в голям размер за ревизираното лице. За периодите, в които са декларирани продажбите на „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД, „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД декларира доставки от „ЕСКИМО ХИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], дружество deregистрирано по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Установено е също така, че за тези данъчни периоди от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД не е внесен ефективно ДДС.

Възложено е извършване на проверка за установяване на факти и обстоятелства относно деклариранията от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД вътреобщностни придобивания /В./ на стоки от РММ I. L.. Изпратена е молба с референтен номер VAT_BG_035131_GB_BG_20210802_AF_RI за обмен на информация до приходната администрация на Великобритания в съответствие с чл. 7 от Регламент на /ЕО/ 904/2010. Получен е отговор, съгласно който „РММ I.“ L. има регистрация за целите на ДДС за периодите от 01.05.2020 г. до 22.04.2021 г. Управител на дружеството е Р. И. Г.. Дейността, декларирана от дружеството, е други строителни и довършителни дейности. Подавани са нулеви декларации по ДДС. Търговецът не е декларирал продажби за дружества от Европейския съюз /ЕС/. Няма доказателства, че търговецът извършва дейност във Великобритания. Установено е, че дружеството е липсващ търговец. Посочено е, че няма никакво съмнение, че българските търговци са използвали този номер по ДДС за прилагане на нулева ставка на извършените продажби, като са отклонявали стоките обратно на вътрешния пазар, за да избегнат плащането на ДДС в България. Възможно е този номер по ДДС да е бил /откраднат/ използван неправомерно. Изпратено е писмо до декларирания бизнес адрес на търговеца и не е получен отговор. Регистрираният офис се намира на „default address“ /адрес по подразбиране/ PO B. 4385, 11222912: C. H. DEFAULT A., C., CF14 8LN, което прави невъзможно свързването с търговеца. Предвид изложеното е прието, че липсват доказателства за прехвърляне на собствеността на стоките от РММ I. L. на „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД.

От „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД са представени фактурите, придружени с приемо-предавателни протоколи. Представени са банкови извлечения за разплащане само по фактура №0...061 от 05.10.2020 г. Част от стоките /32 тунинг чипа/ са изнесени за „SPICATEAM LOJISTIK HIZMETLERI ANONIM STI“ – Турция. За извършената от лицето доставка е издадена фактура №0...040 от 27.10.2020 г. на стойност 52 310,00 евро /102 309,47 лв./ За потвърждение на извършения износ е представена митническа декларация и фактура за транспорт от куриерска дружество D., както и получено плащане в размер на 44 955,00 евро.

В обобщение е посочено, че „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД не е представило счетоводна отчетност, в т.ч. за отразяване на стоките по видове и количества, наличности, заприхождаване и изписване, доказателства за собствени или ползвани под наем помещения за съхранение на стоките, документи за товарене и разтоварване. „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД не разполага с персонал. Представени са банкови извлечения за разплащане само по фактура №0...061 от 05.10.2020 г., въпреки хронологичен регистър, съгласно който е получено плащане по всички фактури и декларация, в която се твърди последното. Установено е многократно завишаване на цените на стоките при тяхната продажба на „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД.

Отбелязано е, че не са проверени оригинални документи, поради неоткриване на „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД на декларирания адрес за кореспонденция. РММ I. L. не е декларирало ВОД на стоки. От английското дружество не са представени документи за осъществени доставки към „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД. В тази връзка е отбелязано, че не са налице доказателства за придобиване на стоките от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД, наличност на същите по вид и количество към датите на издаване на фактурите за доставки на „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД и съответно възможността на последното да прехвърли право на собственост върху тях. Предвид последващата реализация на част от стоките за „SPICATEAM LOGISTIK NIZMETLERI ANONIM STI“ е прието, че в конкретния случай е налице относителна симулация, при която действителният доставчик не е този посочен във фактурите, като е отбелязано, че ревизираното лице не може да не знае, че участва в привидна доставка.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД.

Актът е оспорен по реда на [чл. 152 ДОПК](#) с подаването на жалба в 14-дневния срок с жалба вх. №23-22-99 от 25.01.2022 г. по регистъра на ТД на НАП като с Решение № 577/18.04.2022г. директорът на Дирекция "ОДОП" С. издадения РА е изменен в оспорената част, като установения резултата по ЗДДС за данъчен период м.12. 2020г. от ДДС за внасяне в размер на 6 572,19 лв., е определен на 0,00 лв., и е потвърден в частта на установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди м.10. 2020г. и м.11. 2020г. В посоченото решение са изложени мотиви, с които са потвърдени констатациите на ревизиращите органи за липса на реално извършени доставки по фактурите издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД, с аргументи за идентичност на съдържанието на представените договори и сключването им на една и съща дата с издаването на фактурите, липсата на плащане и начисляването на уговорената в тази връзка неустойка, както и липсата на застраховка на стоките и на гаранционни карти срещу дефекти стоки, което според решаващия орган противоречи на нормалната икономическа логика. Липсва също така място на сделката, както и на критерии за избор на доставчика, с оглед на което е прието за законосъобразно отказаното с издадения РА право на данъчен кредит по фактурите издадени от посочения доставчик. Първата по ред жалба до съда е подадена при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК на 13.04.2022г. и е в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК като Решението на директора на Дирекция ОДОП С. също е постановено в срока за изпращането на преписката по чл. 156, ал. 6 от ДОПК на 18.04.2022г. От жалбоподателя е подадена втора по ред жалба на 03.05.2022г.

По делото е прието неоспорено от страните основно и допълнително заключение на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, което е изготвено на база документите налични по административната преписка, както и такива представени от жалбоподателя. От основното и допълнително заключението на вещото лице се установява, че доставчикът „Енерджи лимитед 79“ ЕООД е начислил ДДС в предвидените от ЗДДС срокове по издадените на „Ултима Ремап БГ“ ЕООД фактури № [ЕГН]/05.10.2020 г., № [ЕГН]/24.11.2020 г. и № [ЕГН]/16.12.2020 г. Налице е плащане по процесните фактури по банков път, систематизирано от вещото лице в табличен вид с посочване на номер, дата на фактура, на сумата – данъчна основа и ДДС, както и съответния платежен документ, удостоверяващ това обстоятелство. Вещото лице е установило и

счетоводното отразяване на тези платежни операции при жалбоподателя и при доставчика, както и отчитането на количествата стоки при жалбоподателя и доставчика, като е посочило какви документи са издадени и какви счетоводни операции са взети. От заключението на вещото лице се установява също така, че „Енерджи лимитед 79“ ЕООД е отчел приход по процесните фактури, издадени на жалбоподателя. Установено е, че за част от закупените стоки е налице последваща доставка, а останалите са осчетоводени по сметка 304 „Стоки“, както и че жалбоподателят притежава редовна счетоводна отчетност за процесните периоди.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт е депозирана на 13.04.2022г. в хипотезата на чл. 156, ал. 4 от ДОПК в законоустановения 30 дневен срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима. Решението на директора на дирекция ОДОП е постановено във връзка с постъпилата жалба в срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК и със същото е изменен РА в оспорената част, като установения резултата по ЗДДС за данъчен период м.12. 2020г. от ДДС за внасяне в размер на 6 572,19 лв., е определен на 0,00 лв., и е потвърден в частта на установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди м.10. 2020г. и м.11. 2020г.

Съгласно [чл. 160, ал. 2 от ДОПК](#), съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, компетентни органи съобразно разпоредбата на [чл. 119, ал. 2 ДОПК](#). Представена е и заповед за упълномощаване на органа да на органа да възлага ревизии №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 19 от делото/.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, Заповедите за спиране и възобновяване на производството, Заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 са създадени като електронни документи по смисъла на [чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ](#), като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на [чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ](#), с предписаното в [чл. 120 ДОПК](#) съдържание.

Настоящият съдебен състав счита, че при издаването на акта не са допуснати и съществени процесуални нарушения досежно връчването на РД, доколкото видно от приложените по делото доказателства, издадения РД съдържа подробен опис на събраните в хода на ревизията доказателства /лист 45 от делото/. Тези доказателства, съгласно чл. 117, ал. 3 ДОПК са неразделна част от РД и съгласно ал. 4

се връчва на ревизираното лице заедно доклада. РД е връчен на ревизираното лице на 04.01.2022г., видно от приложеното по делото удостоверение за връчване на документи по електронен път без да са направени от страна на ревизираното лице възражения за неполучаването на описаните в този доклад приложения. Следователно недоказани се явяват изложените в жалбата твърдения за невръчването на описаните в РД приложения. От друга страна неоснователни са оплакванията за ограничаване правото на защита на жалбоподателя, доколкото същият не е бил лишен от възможността след връчването на РД да подаде възражение, а след връчването на РА да подаде жалба, което право безспорно е упражнено от негова страна, при това в пълнота, след запознаване с всички събрани в хода на ревизията доказателства и в тази връзка с представянето на допълнителни такива от негова страна.

Относно приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Предмет на спор в настоящото производство са установените задължения с РА в частта, в която не е отменен с решението на директора на дирекция ОДОП С., а именно: в частта на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 81 122,80 лв. по три фактури, издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД през данъчни периоди от м. 10.2020 г. до м. 12.2020г. на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 от с.з.

В съответствие с нормата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие (чл. 25, ал. 1 ЗДДС), което в съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си

задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

Спорният въпрос между страните е за реалността на доставките на стоки по процесните фактури, като основният довод на ревизиращите е липсата на техническа и кадрова обезпеченост на доставчика, недоказан произход на стоките, непредставена счетоводна отчетност от страна на доставчика в т.ч. за отразяване на стоките по видове и количества, наличности, заприхождаване и изписване, липсата на пращане, поради нечетливост на представените платежни документи, както и многократно завишени цени. Изводът на ревизиращите е, че предметът на доставката е наличен, тъй като с част от стоките са извършени последващи облагаеми доставки с получател „SPICATEAM LOJISTIK HIZMETLERI ANONIM STI“ – Турция, но същите не са доставени от издателя на фактурите и той не е действителният доставчик. Този извод се опровергава от ангажираните писмени и експертни доказателства в съдебното производство, както и представени такива още в хода на ревизионното производство, които доказват обратното. На първо място представените към всяка една от издадените фактури приемо - предавателни протоколи, удостоверяват предаването и приемането от страна на жалбоподателя на процесните движими вещи – тунинг чипове. Доказано е и основанието за тяхното издаване, а именно сключени договори за покупко-продажба на части за автомобили и по-конкретно на аксесоари за повдигане на капацитета на автомобила /чип тунинг/, също представени в хода на ревизионното производство. Следва да бъде отбелязано, че от ответника в съдебното производство не е направено оспорване на представените частни документи, поради което същите не са изключени от доказателствения материал и не е оборена тяхната доказателствена стойност, поради което съдът кредитира тези документи като доказателства годни да удостоверят отразените в тях обстоятелства.

На следващо място по делото са налични и доказателства и за осъществено плащане по банков път, като насрещна престация по всички доставки на стоки, надлежно осчетоводено както от доставчика, така и от получателя, систематизирано от заключенията на вещото лице в табличен вид като е обобщена наличната информация за плащане по всяка процесна сделка /стр. 3 от основното и допълнително заключение/. Съдът кредитира заключенията на приетите по делото основно и допълнително такива на ССЧЕ, от които се установява също така, че „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД е отчело приход по процесните фактури. На база представена счетоводна справка Хронологичен регистър на счетоводна сметка „304“ за периода 01.01.2020 – 31.12.2021г. вещото лице дава отговор също така, че стоката е изписана и начина на нейното осчетоводяване на база приложените документи в счетоводството на доставчика и на жалбоподателя. Констатациите на вещото лице потвърждават, че част от закупените стоки са били предмет на последваща доставка, а останалите са осчетоводени по сметка 304 „стоки“, като счетоводството на жалбоподателя е редовно водено за процесните периоди. Следователно, приходните органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по гореописаните фактури формално и едностранчиво, като са се съсредоточили върху въпроса относно техническата и кадрова обезпеченост за осъществяване на доставките, произхода на стоките. В този смисъл са и постановените от ВАС решения по идентични казуси, свързани със същите процесни доставчици (Решение №999 от 26.01.2021г. по адм.д. №9707/2020г. на I отделение на ВАС и Решение № 6204 от 27.05.2020г. по адм.д. №12890/2019г. на VIII отделение на ВАС). Същевременно в пълно противоречие с представените по делото доказателства приходните органи са приели, че липсва пращане по спорните доставки. На следващо място е необходимо да се посочи, че доколкото в случая става въпрос за доставка на стока, то наличието или липсата на кадрова обезпеченост при доставчика се явява неотнормимо към спора обстоятелство. Получателят по съответната доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата кадрова и материална обезпеченост да изпълни доставката, както и относно счетоводното отчитане на доставките при него, не може да се вменява в доказателствена тежест на получателя на доставката.

Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, вкл. да доказва тяхната обезпеченост да извършат

доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11 и др.

За да бъде признато на данъчно задълженото лице правото да бъде приспаднат начисления му ДДС е необходимо то да притежава фактура, съдържаща изискуемите по закон реквизити, данъкът да е начислен във фактурата във връзка с осъществена облагаема доставка и стоката да е използвана за последващи облагаеми доставки.

В случая всичко това е налице, като се установява, че фактурите, издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД, преценени във връзка с приемо-предавателни протоколи, отговарят на изискванията по чл. 114 от ЗДДС, респективно на чл. 226 от Директива 2006/112. За безспорно от фактическа страна съдът приема, че предаването на стоките от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД към жалбоподателя е доказано въз основа на представените писмени доказателства, като всички процесни фактури и протоколи съдържат подробно описание на стоките по вид, количество, единична и обща цена и е налице пълна логическа последователност по дати и обем стоки, както и цитираните документи съдържат подробна индивидуализация на предадените стоки. Още в хода на ревизията жалбоподателят е представил доказателства, че част от получените стоки са били предмет на последваща доставка, както и че това е предмет на основната му икономическа дейност, което не е спорно обстоятелство.

В конкретния случай са ангажирани достатъчно доказателства, които да обосноват извод за реалността на всяка една от преките доставки. Законът не поставя в зависимост признаването на правото на данъчен кредит за получателя от действията на който и да е предходен доставчик, като същественото е, установяването на доставка по смисъла на чл.6 ал.1 от ЗДДС, /конкретно в разглежданата хипотеза/ в отношенията с прекия доставчик. Действително, в конкретната хипотеза изводите на ревизиращите за липса на облагаема доставка между прекия доставчик и ревизираното дружество всъщност са обосновани най-вече с липсата на доказателства за произхода на стоката и получения отговор по линия на обмен на информация от приходната администрация на Великобритания. Без значение е дали е установен "произхода на стоките". Както нееднократно е подчертавано в константната практика на ВАС в разпоредбите на ЗДДС, касаещи правото на данъчен кредит, няма изискване да бъде установен произходът на стоката. Въпреки липсата на легално определение за понятието "произход на стоката", в установената практика за целите на данъчното облагане се приема, че стока с установен произход е тази, за която е доказано наличието на производител или вносител. Установяване на такъв произход на стоката обаче, не е предвидено като предпоставка за признаване право на данъчен кредит, а

невъзможността да бъде установен произходът на стоката не обуславя извода, че въпросната стока въобще не съществува и не може да бъде предмет на доставки, и съответно, че не са осъществени реални доставки на тази стока. В този смисъл е и трайната съдебна практика, че неустановеният произход на стоката не може да бъде основание за отказване на правото на данъчен кредит при наличието на достатъчно доказателства за установяване реалността на пряката доставка, в тази връзка е и практиката на Съда на Европейския съюз, който с Решение от 21.06.12 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, при идентична фактическа обстановка на настоящата - и относно доставките на услуги и относно доставката на стоки, се е произнесъл категорично, че "Член 167, член 168, буква а), член 178. буква а), член 220. точка 1 и член 226 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от ДДС, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си па приспадане, е част от данъчна измама. извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки" и "Член 167, член 168, буква а), член 178. Буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, или поради това, че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател".

В конкретната хипотеза, данъчната администрация не е доказала каквото и да е участие в данъчна измама от ревизирания субект, но и не е установила наличието на обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от прекия му доставчик. В допълнение съдът приема за

основателни изложените в жалбата аргументи, че липсата или наличието на каквито и да са рекламационни, гаранционни, застрахователни и други документи или сертификати, придружаващи доставката на стока са ирелевантни за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, както и възражението, че за реалното доставяне на стоката е без значение дали по сключения договор са спазени клаузите за неустойка.

С оглед изложеното по-горе, настоящият състав намира РА за неправилен и необоснован, в частта на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 81 122,80 лв. по три фактури, издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД през данъчни периоди от м. 10.2020 г. до м. 12.2020г., поради което следва да бъде отменен и в тази му част. доставчик.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждането на разноски от процесуалният представител на жалбоподателя, съдът следва да присъди такива на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, като съобрази обстоятелството, че по делото липсват доказателства претендираното адвокатско възнаграждение от 4 500 лв. да е заплатено, поради което определя общ размер на тези разноски от 750 лв.(седемстотин и петдесет лева), от които 50 лв. заплатена държавна такса и 700 лв. заплатено възнаграждение за вещо лице.

*Водим от горното и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК
Административен Съд С. град, III отделение, 17-ти състав,*

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22221421000864-091-001 от 07.12.2021 г., в оспорената част на непризнато право на данъчен кредит в размер на 81 122,80 лв. по фактури, издадени от „ЕНЕРДЖИ ЛИМИТЕД 79“ ЕООД за данъчните периоди от м. 10.2020 г. до м. 12.2020г., потвърден в тази част с Решение № 577/18.04.2022г. на директора на Дирекция ОДОП С..

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. да заплати на „УЛТИМА РЕМАП БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 750 лв. (седемстотин и петдесет лева), представляваща държавна такса и заплатени разноски за изготвяне на заключение по С..Е.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

